

PARAULA I VIDA

«Aixeca't i posa't en camí!»

La festa de Sant Josep, que enguany s'escau en diumenge de Quaresma, ens acostava un any més al que ha estat definit com «el cor de la Diòcesi», el Seminari. Actualment al nostre Seminari diocesà hi ha

4 seminaristes i l'any passat vam poder ordenar 2 nous preveres, Mn. Àlex i Mn. Jerrick. Donem-ne gràcies a Déu! Conviuen amb els seminaristes de Catalunya al Seminari Interdiocesà que té 24 alumnes de les 7 diòcesis integrades; al Seminari de Terrassa en són 18; i al Seminari de Barcelona en són 23 més els 4 de Sant Feliu de Llobregat. El total de seminaristes a Catalunya són 69. A Espanya actualment hi ha 958 seminaristes i es van ordenar 99 preveres l'any passat.

El temps del Seminari o de la formació inicial, és temps de gràcia i de preparació, que es pot entendre com un particular «temps de Natzaret» per als futurs sacerdots. Un Natzaret —el lloc dels llargs anys de vida amagada del Senyor, prop de Sant Josep i de Santa Maria—, en el qual, vivint en comunitat, preguen, estudien, esdevenen servidors de tots, maduren en la fe i en la caritat pastoral perquè un dia no llunyà, el Senyor —a través del ministeri del bisbe— els configuri a Crist Bon Pastor i els envii a servir els germans. Per a tot això, cal **aixecar-se i posar-se en camí**, com destaca el lema del Dia del Seminari d'enguany. Qui ha escoltat la crida de Crist i el clam dels germans, dels pobres, ja no pot restar inactiu o mandrós. Ha d'aixecar-se, sortir d'ell mateix i començar un camí de seguiment de Crist que el portarà lluny, per camins desconeguts, però que faran la seva felicitat i la dels germans que se'n beneficiaran.

El Sínode de comunió, participació i missió, anima també els seminaristes a lliurar-se plenament a la volun-

tat de Déu i a fomentar l'esperit apostòlic generós, per ser evangelitzadors entregats al Regne de Déu. Tota la comunitat cristiana hem de voler suscitar respostes d'entrega al Senyor. Podríem tenir la temptació de quedar-nos inactius i cofois amb la nostra fe, sense compartir-la ni anunciar-la, oportunament i inoportunament. Hem de ser una Església sinodal i tota ella preocupada per les vocacions al ministeri, enardida per anunciar l'Evangelí, que viu la comunió fraterna i és apostòlicament valenta, oberta a complir en tot la voluntat del Pare, i així rebre dons de vocacions de consagració i de servei.

Els 4 joves seminaristes Carlos, Mateo, Edinson i Gilbert, que aquest dissabte dia 18 rebran **l'Admissió als ordes**, que és la benedicció eclesial de la seva vocació, actualment es preparen per a ser preveres de la nostra Diòcesi d'Urgell i són un gran tresor per a tots. Venen re-re la generació de sants sacerdots que han exercit el ministeri apostòlic entre nosaltres amb tota fidelitat i entrega. I hem de recordar **els nostres beats màrtirs, Mn. Josep Tàpies i els seus 6 companys**, que són la glòria i l'exemple del nostre presbiteri. A ells encomanem el nostre Seminari i els futurs ministres de la nostra Església, perquè els ajudin a ser apòstols valents, plens de la caritat del Crist.

Val la pena ser sacerdot de Jesucrist, i la societat els continua necessitant en tants camps que superen la dimensió purament espiritual i religiosa.

Preguem pels seminaristes, pels seus formadors i professors, pel seu procés de maduració, i ajudem el Seminari amb les nostres aportacions i el nostre interès actiu.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Consell de les Carmelites a Tartera

Els dies 24, 25 i 26 de febrer a la Residència Immaculada de Tartera (Prats i Sansor) es van reunir la Superiora general Gna. Susana García del Álamo i el Consell Plenari de l'Institut religiós de les Carmelites de Sant Josep, amb representació de totes les comunitats.

Van ser unes jornades de reflexió i de compartició, sobre «Les relacions comunitàries: qui soc jo per a Déu i qui soc jo per a la germana», amb l'ajut de dos consagrats, mantenidors del diàleg comunitari.

Diumenge 26, primer de Quaresma, s'hi va fer present l'Arquebisbe d'Urgell, que va presidir l'Eucaristia i la clausura de la Trobada, i va animar les RR. Carmelites de Sant Josep a viure aquest treball dins la conversió quaresmal, creixent sempre en l'amor i el servei, sense autoreferencialitat i cercant sempre i en tot la voluntat de Déu.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Hi som a temps!

Des del primer diumenge de Quaresma, a la missa dominical familiar, al vespre, hi ha un arbre, d'uns dos metres d'alçada, molt ben dibuixat. Els pares que ho han preparat exposaven en la introducció del material que utilitzen els catequistes per animar les celebracions dels diumenges quaresmals: «Volem plantejar la Quaresma de la missa familiar d'enguany en un to positiu. La vida cristiana no ha de ser trista, ni trametre un missatge de tristor i pessimisme que, a vegades, ens envolta en la nostra vida i en el que trobem en els mitjans de comunicació. És per això que la representarem com un arbre, inicialment trist, sense fulles, sense flors, sense ombra, ressec... com sovint estem nos-

altres i també el món. A mesura que passin les setmanes, amb el nostre esforç i l'ajuda de Déu, procurarem que ho recuperi, comunicant a l'arbre de la Quaresma el somriure de l'esperança, la joia del perdó. Aquestes setmanes, aquests quaranta dies quaresmals, han de ser de preparació per acompanyar Jesús en el camí de passió i de la joiosa resurrecció».

«Compadeix-te de mi, Déu meu, pel teu amor; per la teva gran misericòrdia, esborra'm les faltes. Renta'm ben bé de les culpes, purifica'm dels pecats» (Sl 50,3-4).

És ben cert el que diuen aquests pares i el que volen significar amb l'arbre que han preparat. Seguint els evangelis de cada diumenge, els infants i adolescents han mirat el món i han constatat els actes d'egoisme social, la manca de solidaritat i de germanor, les injustícies que aclaparen, les violències que porten mort, les expressions de mala voluntat... També reflexionant sobre ells mateixos han trobat mandra, por, covardia, autosuficiència... la necessitat que tenim de tornar a Jesús i en Jesús i per Jesús a la voluntat de Déu Pare, al seu amor.

Temps de Quaresma, temps de retorn, de reconciliació. Resta, encara la darrera etapa. Temps per conèixer més a Jesús i per fer-nos més amics seus. Caminar amb Jesús amb esperança, escoltant la seva Paraula, fent la vida en el nostre dia a dia. Sabent on anem, on arribarem, no pot ser temps de tristor.

«Ensenyaré els teus camins als pecadors i tornaran a tu els qui t'han abandonat» (Sl 50,15).

Encara hi som a temps per disposar-nos a fer amb Jesús el camí de la passió, mort i resurrecció com els infants i adolescents d'aquesta missa dominical.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

«Levántate y ponte en camino»

La fiesta de San José, que este año se celebra en domingo de Cuaresma, nos acerca un año más a lo que ha sido definido como «el corazón de la Diócesis», el Seminario. Actualmente en nuestro Seminario diocesano hay **4 seminaristas** y el año pasado pudimos ordenar 2 nuevos presbíteros, Mn. Álex y Mn. Jerrick. ¡Damos gracias a Dios! Conviven con los seminaristas de Cataluña en el Seminario Interdiocesano que tiene 24 alumnos de las 7 diócesis integradas; en el Seminario de Terrassa son 18; y en el Seminario de Barcelona son 23 más los 4 de Sant Fel·liu de Llobregat. El total de seminaristas en Cataluña son 69. En España actualmente hay 958 seminaristas y se ordenaron 99 presbíteros el pasado año.

El tiempo del Seminario o de la formación inicial, es tiempo de gracia y de preparación, que puede entenderse como un particular «tiempo de Nazaret» para los futuros sacerdotes. Un Nazaret —el lugar de los largos años de vida escondida del Señor, cerca de San José y de Santa María—, en el que, viviendo en comunidad, rezan, estudian, se convierten en servidores de todos, maduran en la fe y en la caridad pastoral para que un día no lejano, el Señor —a través del ministerio del obispo— los configure a Cristo Buen Pastor y los envíe a servir a los hermanos. Para ello, hay que **levantarse y ponerse en camino**, como destaca el lema del Día del Seminario de este año. Quien ha escuchado la llamada de Cristo y el clamor de los hermanos, de los pobres, ya no puede permanecer inactivo o perezoso. Debe levantarse, salir de sí mismo y empezar un camino de seguimiento de Cristo que le lleve lejos, por caminos desconocidos, pero que harán su felicidad y la de los hermanos que se beneficiarán.

El Sínodo de comunión, participación y misión anima también a los seminaristas a entregarse plenamente a la voluntad de Dios y a fomentar el espíritu apostólico generoso, para ser evangelizadores entregados al Reino de Dios. Toda la comunidad cristiana debemos querer suscitar respuestas de entrega al Señor. Podríamos tener la tentación de quedarnos inactivos y orgullosos con nuestra fe, sin compartirla ni anunciarla, oportuna e inoportunamente. Debemos ser una Iglesia sinodal y toda ella preocupada por las vocaciones al ministerio, enardecida por anunciar el Evangelio, que vive la comunión fraterna y es apostólicamente valiente, abierta a cumplir en todo la voluntad del Padre, y así recibir dones de vocaciones de consagración y de servicio.

Los 4 jóvenes seminaristas Carlos, Mateo, Edinson y Gilbert, que este sábado día 18 recibirán **la Admisión a las órdenes**, que es la bendición eclesial de su vocación, actualmente se preparan para ser presbíteros de nuestra Diócesis de Urgell y son un gran tesoro para todos. Vienen tras la generación de santos sacerdotes que han ejercido el ministerio apostólico entre nosotros con toda fidelidad y entrega. Y debemos recordar a **nuestros beatos mártires, Mn. Josep Tàpies y sus 6 compañeros**, que son la gloria y el ejemplo de nuestro presbiterio. A ellos encomendamos nuestro Seminario y los futuros ministros de nuestra Iglesia, para que les ayuden a ser apóstoles valientes, llenos de la caridad de Cristo. Vale la pena ser sacerdote de Jesucristo, y la sociedad los sigue necesitando en tantos campos que superan la dimensión puramente espiritual y religiosa. Oremos por los seminaristas, por sus formadores y profesores, por su proceso de maduración, y ayudemos al Seminario con nuestras aportaciones y nuestro interés activo.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Nou coordinador al moviment de Vida Creixent

El dia 22 de febrer de 2023 es va reunir la Comissió permanent del moviment Vida Creixent del Bisbat d'Urgell, amb l'assistència de la Presidenta diocesana Sra. M. Carme Ribes, el Consiliari Mn. Jordi Vázquez i els representants dels diferents moviments parroquials de la diòcesi. Es començà la reunió amb una pregària de tots els assistents. Seguidament Mn. Jordi informà, junt a la Coordinadora Sra. M. Carme Ribes, que acabant el termini del seu nomenament ella vol posar fi per raons personals el servei que ha desenvolupat dins el moviment Vida Creixent des de l'any 2008. Els membres de la Comissió van voler agrair ben sincerament la dedicació i servei que la Sra. Ribes ha dut a terme al llarg de tots aquests anys al servei del moviment i li van desitjar els millors encerts.

A continuació, els membres van deliberar sobre la persona que la podria substituir com a Presidenta-Coordinadora i van suggerir una sèrie de candidats al Sr. Arquebisbe essent finalment designat el Sr. Mariano Carbonell Perpinyà, d'Organyà.

El següent punt de l'ordre del dia fou la Trobada diocesana de Vida Creixent que es va acordar que fos el dia 7 de juny al Seminari diocesà de La Seu d'Urgell amb visites al Museu diocesà d'Urgell i al conjunt catedralici.

Es va comentar les dificultats que la pandèmia ha generat perquè alguns dels grups es poguessin trobar però ara, que la situació sanitària ha millorat, s'enviarà una carta als rectors de les parròquies amb la proposta d'intentar reanimar les trobades o crear-ne de noves.

► **Via Crucis a Balaguer.** Un centenar de persones van participar el diumenge 26 de febrer, primer diumenge de Quaresma, en el Via Crucis al Santuari del Sant Crist de Balaguer (La Noguera), que va organitzar l'Arxiprestat de la Mare de Déu de l'Acadèmia de Lleida, obert a totes les parròquies de la ciutat de Lleida que s'hi van voler afegir. Les diferents estacions del Via Crucis es van recórrer simultàniament pel camí del Mont del Cal-

vari i, alhora, a l'interior de la Basílica del Sant Crist per a aquelles persones que tenien dificultats de mobilitat. Com a cloenda de l'acte, les monges Clarisses de Balaguer van dur a terme una pregària amb música i dansa, i el Rector del santuari va saludar els participants de la diòcesi de Lleida en el Via Crucis.

► **Reunió del Consell Assessor de la Comissió episcopal de Clergat.** El dia 23 de febrer, i de manera telemàtica, va tenir lloc la reunió del Consell Assessor de la Comissió episcopal de Clergat, amb l'assistència dels delegats diocesans de les diverses províncies eclesiaístiques. Va presidir la reunió l'Arquebisbe Joan-Enric Vives, President de la Comissió episco-

pal, acompanyat pel Director del Secretariat Rv. Juan Carlos Mateos. Per Catalunya s'hi van fer presents Mn. Salvador Bacardit de Barcelona i Mn. Joan Cañas de Tarragona.

Es va poder repassar la situació a les diverses províncies eclesiaístiques, explicant els principals objectius d'aquest curs pel que fa a formació permanent i les necessitats dels preveres per tal de millorar l'acompanyament que s'està fent.

Es va insistir a tenir contactes amb els diaques permanents i els seus representants a les províncies i a les diòcesis. Es va insistir en l'acompanyament als sacerdots joves, de recent ordenació presbiteral.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «L'oració ens ajuda a mantenir viva la fe; l'oli de la fe es conserva tornant sovint el pensament al Senyor: pot ajudar-nos molt mirar la imatge del crucifix, detenir la nostra mirada en Jesús. És una bella manera de resar» (26 d'agost).

@Pontifex_es: «La misericòrdia és l'experiència de sentir-se acollit, restaurat, enfortit, curat, animat. Ser perdonat és experimentar aquí i ara el més semblant a la resurrecció» (28 d'agost).

@Pontifex_es: «Per a renovar la nostra fe i la missió de la comunitat, estem cridats a redescobrir el centre de la fe: la relació amb Jesús i l'anunci del seu Evangelio al món sencer. Això és l'essencial!» (29 d'agost).

@Pontifex_es: «Benvolguts germans i germanes, un ministre de l'Església és algú que sap meravellar-se davant el disseny de Déu i que amb aquest esperit estima apassionadament l'Església, disposat per a servir en la seva missió on i com vulgui l'Esperit Sant» (30 d'agost).

S'obren les inscripcions per participar en el pelegrinatge a Terra Santa

Es portarà a terme entre el 28 de setembre i el 5 d'octubre, encapçalat per Mn. Ramon Sàries

Mur de les Lamentacions

El tradicional pelegrinatge de la Diòcesi d'Urgell a Terra Santa es tornarà a dur a terme enguany, després d'un temps marcat per les restriccions i limitacions a causa de la pandèmia i de la situació especialment complexa que es vivia a la zona.

El pelegrinatge, obert a tothom, es portarà a terme entre el 28 de setembre i el 5 d'octubre, i es farà un recorregut pels llocs més emblemàtics: s'iniciarà el pelegrinatge a Natzaret, a la gruta de l'Anunciació, i es podrà visitar la casa-taller de Josep, la sinagoga... En un intens programa es farà la commemoració del primer miracle de Jesús a Canà i, més tard, a la muntanya del Carmel es portarà a terme l'evocació del profeta Elies i la veneració de la Verge del Carme. Es visitarà la ciutat portuària de Haifa. Hi haurà l'oportunitat, el dissabte 30, de fer la travessa en vaixell pel Llac de Tiberíades; visitar Magdala, la pàtria de Maria Magdalena; Tabga, el lloc de la multiplicació dels pans i els peixos; Heptapegon, el lloc del Primat de Pere, Cafarnaüm, la seva sinagoga, les restes de la població jueva i la casa de Pere, i passejar per la Muntanya de les Benaurances, i el lloc de la Transfiguració al Tabor, on es podrà celebrar Missa.

També es coneixerà la vall del Jordà i el lloc on fou batejat Jesús, Qasr-el-Yahud, on els pelegrins faran una renovació del seu Baptisme. També serà molt interessant travessar el Qumram, conèixer el Mar Mort i banyar-se en les seves aigües i, final-

ment, dinar a l'Oasi de Jericó, a la Muntanya de la Quarentena, on es recordaran els moments de les temptacions de Jesús. A Betània, en el lloc de la resurrecció de Llätzer se celebrarà la Missa, com també es farà al Camp dels Pastors, a Betlehem, després de visitar la Basílica de la Nativitat de Jesús. A Ain Karem, els pelegrins podran evocar la visita de Maria a Elisabet i el naixement de Joan Baptista.

Els darrers dies del pelegrinatge se centraran a Jerusalem, on es podrà visitar la Muntanya de les Oliveres, el lloc de l'Ascensió de Jesús, la Dominus Flevit, l'hort de Getsemaní, el Sepulcre de Maria, la Muntanya de Sió, el Cenacle, la Capella de la dormició de la Verge i el Gallicantu, en un record de la Passió i les negacions de Pere.

En aquesta darrera part és molt intens el recorregut de la Via Dolorosa, la visita al Mur de les Lamentacions, on hi ha les sinagogues sefardites, el barri jueu... i també el Via Crucis, recorrent el camí que feu Jesús amb la creu, celebrant la Missa al Sant Sepulcre.

Una setmana per comprendre la vida a Terra Santa i submergir-se en les vivències de fe que significa trobar-se als llocs on feu els seus ensenyaments Jesucrist. El preu inclou el viatge, l'allotjament de pensió completa, les entrades als monuments, l'assegurança. Us podeu posar en contacte amb Vicaria general, mitjançant del correu despatx@bisbaturgell.org, o al tel. 973 350 054.

DIA DEL SEMINARI

«Aixeca't i posa't en camí»

L'Església celebra, el diumenge 19 de març solemnitat de Sant Josep, el Dia del Seminari, aquest any amb el lema «Aixeca't i posa't en camí». Aquesta Jornada es presenta com una ocasió per demanar, donar gràcies i mostrar la nostra proximitat amb seminaristes, formadors i vocacions sacerdotals.

El lema d'aquesta jornada recull una de les expressions més repetides a la Sagrada Escripura, «Aixeca't», juntament amb les paraules de Jesús, «Jo soc el camí».

L'expressió «Aixeca't», matisa aquest text, reflecteix que la història de la salvació és «una permanent insistència per part de Déu a aixecar l'home que, una vegada i una altra, cau i s'aparta del projecte de vida que Déu li ofereix». Per això, «la caiguda no és definitiva. El que és definitiu és la gràcia que regenera i salva, és la presència del Senyor que aixeca, que posa dret, que ens anima a reprendre el camí amb noves empentes, amb noves forces».

En aquesta reflexió, es convida a recórrer el ministeri públic de Jesús amb atenció per descobrir que «el Senyor s'inclina davant d'aquell que està postrat per dir-li una paraula de vida i posar-lo dret, per restituir-lo en la dignitat que havia perdut». Ell «ens perdona, ens guareix, ens aixeca perquè prenguem consciència de qui som en realitat» perquè «conèixer el Senyor és el camí més curt i més ràpid per conèixer-nos a nosaltres mateixos, no només amb el que donen de si les nostres forces, sinó des de la llum que neix de la trobada amb el Senyor».

Però, a més, «estem cridats a recórrer un camí, a tirar endavant el pelegrinatge de la fe, a córrer a la carrera» sabent que caminem perquè hem conegut Jesús, que ens ha dit: «Jo soc el camí».

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

20. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [2S 7,4-5a.12-14a.16 / SI 88 / Rm 4, 13.16-18.22 / Mt 1,16.18-21.24a (o bé: Lc 2,41-51a)]. sant Josep, espòs de la Verge Maria, natzarè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters; sant Amanç o Amanç (s. VII), diaca romà i mr. a Flandes.

21. ■ Dimarts [Ez 47,1-9.12 / SI 45 / Jo 5,1-3a.5-16]. Sant Filèmon o Filemó,

mr. (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.

22. ■ Dimecres [Is 49,8-15 / SI 144 / Jo 5,17-30]. Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà; sant Deogràcies (s. V), bisbe de Cartago; sant Benvingut (Bienvenido, †1282), bisbe.

23. ■ Dijous [Ex 32,7-14 / SI 105 / Jo 5,31-47]. Sant Feliu de Llobregat:

Sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona, beneficiat del Pi; sant Toribí de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.

24. ■ Divendres [Sa 2,1a.12-22 / SI 33 / Jo 7,1-2.10.14.25-30]. Santa Caterina de Suècia, vg., filla de santa Brígida.

25. □ Dissabte [Is 7,10-14; 8,10 / SI 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38]. Anunciació del Senyor, per l'arcàngel Gabriel

a Maria de Natzaret, anomenada també Encarnació, i algunes advocacions: Portal, etc. Sant Ireneu, bisbe; sant Humbert, abat; santa Dula, mr.

26. ■ Diumenge vinent, V de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Ez 37,12-14 / SI 129 / Rm 8,8-11 / Jo 11,1-45 (o bé, més breu: 11,3-7.17.20-27.33b-45)]. Sant Brauli, bisbe de Saragossa (631-651); santa Màxima, mr.

Diumenge IV de Quaresma (A)

COMENTARI

«Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat»

Ens trobem amb una altra gran narració de Joan: la guarició del cec de naixement. Són els evangelistes que es llegien als catecúmens. D'entrada ja veiem que és Jesús qui s'acosta al cec i el guareix abans que aquest li ho demani. Després, més endavant, veiem com els jueus *el van excloure de la sinagoga* i en canvi, Jesús el va a buscar. Jesús ha vingut a guarir les nostres malalties. Però el miracle, en contra del que de vegades pensem no porta a la fe. Per això quan li pregunten: *com se t'han obert els ulls? Ell contesta: aquell home que es diu Jesús...* Però una mica més endavant quan li tornen a preguntar: *Tu, què en dius d'ell? Ell contestà: Que és un profeta.* La relació amb els fariseus el fa aprofundir sobre la figura de Jesús. I més endavant ja confessa que aquest home *ha vingut de Déu*; altrament no tindria poder per a fer res. I, finalment, ja tenim l'acte de fe concret: *Hi crec, i l'adorà.* Com veiem no és miracle sinó el contacte amb Jesús i la reflexió sobre el que ell ha fet el que porta a la fe; una fe que li ha suposat *ser exclòs de la sinagoga.* Els seus pares, tanmateix, no es volen mullar: *Com és que ara hi veu, nosaltres no ho sabem. Els seus pares van respondre així perquè tenien por dels jueus que havien acordat excloure de la sinagoga tothom qui reconegués que Jesús era el Messies.* Confessar Jesús, té les seves conseqüències. També els fariseus sembla que es vulguin assegurar que és Jesús qui l'ha curat. Ah, però com era en dissabte, trencar el repòs estricte que ells havien imposat fa que no vegin que Jesús és superior fins i tot a Moisès sinó que el considerin un pecador. Però com diu Jesús el gran pecat *no és ser cec sinó creure que hi veuen i no acceptar que Jesús els curi.* La primera lectura en l'elecció de David ja veiem que *allò que l'home veu no és allò que val; Déu veu el fons del cor.* Ho hem de mirar tot amb els ulls de Déu. Només si ens deixem guarir per Jesús i *estem en el Senyor, som llum* com diu sant Pau. Si som llum hem de donar els *fruits de bondat, de justícia i de veritat.*

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sa 16,1b.6-7.10-13a)

En aquells dies, el Senyor digué a Samuel: «Omple d'oli el corn i ves-te'n. T'envio a casa de Jesè, el betlehemita: entre els seus fills veig el qui jo vull per rei.» Quan arribà, va veure Eliab i pensà: «Segur que el Senyor ja té al davant el seu ungit.» Però el Senyor digué a Samuel: «No et fixis en el seu aspecte ni en l'alçada de la seva talla. L'he descartat. Allò que l'home veu no és allò que val; l'home veu només l'aspecte exterior, però Déu veu el fons del cor.» Jesè va fer passar davant Samuel els set primers dels seus fills, però Samuel li digué: «D'aquests set, el Senyor no n'escull cap.» I Samuel afegí: «No queda cap més fill?» Jesè respongué: «Encara queda el més petit: és a pasturar el ramat.» Samuel li digué: «Aneu a buscar-lo. No ens posarem a taula que no sigui aquí.» Jesè el feu anar a buscar. Tenia el cabell roig i els ulls bonics; tot ell feia goig de veure. El Senyor digué a Samuel: «Ungeix-lo, que és ell.» Samuel va prendre el corn de l'oli, el va ungir enmig dels seus germans, i des d'aquell dia l'Esperit del Senyor s'apoderà de David.

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna; / em guia per camins segurs, / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'assestena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 5,8-14)

Germans, en altre temps vosaltres éreu foscor, però ara que esteu en el Senyor, sou llum. Viviu com els qui són de la llum. Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat. Mireu bé quines coses són les que agraden al Senyor i no us feu solidaris de les obres infructuoses que ells cometem en la fosca; més aviat, denuncieu-les, perquè el que fan en secret ens avergonyiria fins de dir-ho. Però tot allò que la llum ha denunciat queda clarament visible, ja que les coses són clares i visibles quan són llum. Per això diuen: «Desvetlla't, tu que dorms; ressuscita d'entre els morts i el Crist t'il·luminarà.»

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 9,1-41) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús veié tot passant un cec de naixement, [...] escopí a terra, va fer amb la saliva una mica de fang, l'estengué sobre els ulls del cec i li digué: «Ves a rentar-te a la piscina de Siloè.» Aquest nom significa «enviat». Ell hi anà, s'hi rentà i tornà veient-hi. La gent del veïnat i els qui l'havien vist sempre captant deien: «No és aquell home que veiem assegut captant?» Uns responien: «Sí, que és ell.» Altres deien: «No és pas ell; és un que s'hi assembla.» Ell digué: «Sí, que el soc.» [...] Dugueren als fariseus l'home que abans era cec. El dia que Jesús havia fet el fang i li havia obert els ulls era dissabte, dia de repòs. També els fariseus li preguntaren com havia arribat a veure-hi. Ell els digué: «M'ha estès fang sobre els ulls, m'he rentat, i ara hi veig.» Alguns dels fariseus deien: «Aquest home que no guarda el repòs del dissabte no pot ser de Déu.» Però altres responien: «Com és possible que un pecador faci tals miracles?» I es dividiren entre ells. S'adreçaren al cec altra vegada i li digueren: «Ja que és a tu, que ell t'ha obert els ulls, tu, què en dius, d'ell?» Ell contestà: «Que és un profeta.» [...] Li respongueren: «Tot tu vas néixer en pecat i ens vols donar lliçons?» I el van excloure de la sinagoga.

Jesús va sentir dir que l'havien exclòs de la sinagoga i, quan el trobà, li digué: «Creus en el Fill de l'home?» Ell respongué «I, qui és, Senyor, perquè hi pugui creure?» Jesús li diu: «Ja l'has vist: és el mateix que parla amb tu.» Li diu ell: «Hi crec, Senyor.» I l'adorà. [...]

▶ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sam 16,1b.6-7.10-13a)

En aquellos días, el Señor dijo a Samuel: «Llena tu cuerno de aceite y ponte en camino. Te envío a casa de Jesé, el de Belén, porque he visto entre sus hijos un rey para mí». Cuando llegó, vio a Eliab y se dijo: «Seguro que está su ungido ante el Señor». Pero el Señor dijo a Samuel: «No te fijas en su apariencia ni en lo elevado de su estatura, porque lo he descartado. No se trata de lo que vea el hombre. Pues el hombre mira a los ojos, más el Señor mira el corazón». Jesé presentó a sus siete hijos ante Samuel. Pero Samuel dijo a Jesé: «El Señor no ha elegido a estos». Entonces Samuel preguntó a Jesé: «¿No hay más muchachos?». Y le respondió: «Todavía queda el menor que está pastoreando el rebaño». Samuel le dijo: «Manda a buscarlo, porque no nos sentaremos a la mesa mientras no venga». Jesé mandó a por él y lo hizo venir. Era rubio, de hermosos ojos y buena presencia. El Señor dijo a Samuel: «Levántate y úngelo de parte del Señor, pues es este». Samuel cogió el cuerno de aceite y lo ungió en medio de sus hermanos. Y el espíritu del Señor vino sobre David desde aquel día en adelante.

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta; / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo; / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / Enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 5,8-14)

Hermanos: Antes erais tinieblas, pero ahora, sois luz por el Señor. Vivid como hijos de la luz, pues toda bondad, justicia y verdad son fruto de la luz. Buscad lo que agrada al Señor, sin tomar parte en las obras estériles de las tinieblas, sino más bien denunciándolas. Pues de vergüenza decir las cosas que ellos hacen a ocultas. Pero, al denunciarlas, la luz las pone al descubierto, y todo lo descubierto es luz. Por eso dice: «Despierta tú que duermes, levántate de entre los muertos y Cristo te iluminará.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 9,1-41) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, al pasar, vio Jesús a un hombre ciego de nacimiento. [...] Entonces escupió en la tierra, hizo barro con la saliva, se lo untó en los ojos al ciego, y le dijo: «Ve a lavarte a la piscina de Siloé (que significa Enviado)». Él fue, se lavó, y volvió con vista. Y los vecinos y los que antes solían verlo pedir limosna preguntaban: «¿No es ese el que se sentaba a pedir?». Unos decían: «El mismo». Otros decían: «No es él, pero se le parece». Él respondía: «Soy yo». [...]

Llevaron ante los fariseos al que había sido ciego. Era sábado el día que Jesús hizo barro y le abrió los ojos. También los fariseos le preguntaban cómo había adquirido la vista. Él les contestó: «Me puso barro en los ojos, me lavé y veo». Algunos de los fariseos comentaban: «Este hombre no viene de Dios, porque no guarda el sábado». Otros replicaban: «¿Cómo puede un pecador hacer semejantes signos?». Y estaban divididos. Y volvieron a preguntarle al ciego: «Y tú, ¿qué dices del que te ha abierto los ojos?». Él contestó: «Que es un profeta». [...] Le replicaron: «Has nacido completamente empecatado, ¿y nos vas a dar lecciones a nosotros?». Y lo expulsaron.

Oyó Jesús que lo habían expulsado, lo encontró y le dijo: «¿Crees tú en el Hijo del hombre?». Él contestó: «¿Y quién es, Señor, para que crea en él?». Jesús le dijo: «Lo estás viendo: el que te está hablando, ese es». Él dijo: «Creo, Señor». Y se postró ante él. [...]